

TABERNAKEL IN PERSPECTIEF (5) – De Deur HJM Sales, 11-03-2016

Geliefde broeders en zusters, de Tabernakel was een in twee gedeelten verdeelde tent, Heiligdom en Allerheiligdom. Thans komt de ingang van het Heiligdom aan de orde. In de Statenvertaling wordt deze ingang “*deur der tent*” genoemd. Maar het was eigenlijk een hangend gordijn. Wellicht dat het woord “*deur*” bij de totstandkoming van de vertaling gekozen is ter betere onderscheiding van de Poort, waardoor men van buitenaf de Voorhof betrad, én ter onderscheiding van de Voorhang, de ingang van het Allerheiligdom.

Ingaan dóór de Deur in het Heiligdom wijst in typebeeld op de vervulling met Gods Geest. Elke christen die heilig wil leven, heeft de vervulling met de Heilige Geest nodig, omdat Hij graag wil helpen. Wie God wil dienen, moet een heilig en gezalfd leven leiden, voortdurend vervuld door de Geest.

Onze Heiland Jezus Christus is in álle opzichten de kleurrijke Deur (en Poort) (Joh. 10:9), dus Ingang en Weg tot dat heilige leven. Hij is het, Die Zijn aanstaande Bruid, de geestelijke Tabernakel Gods, gereed maakt en heiligt, tótdat zij volkomen rein, heilig en onberispelijk is (Openb. 21:2-3; Efez. 5:25-27). Jezus' leven op aarde was als een schitterend borduurwerk, dat de veelzijdigheid van Zijn door God gegeven taken en de macht van Zijn goddelijke positie illustreerde. Zie ook deel 2 over de Poort. Zijn leven is het bewijs, dat Hij ons ook volkomen kan zalig maken en tot die hoge positie van de Bruid kan voeren.

Inleiding

De Deur van het Heiligdom (Tent der Samenkomst) bereikte men, wanneer men vanuit de woestijn door de Poort de Voorhof betrad en vervolgens het koperen Brandofferaltair en het koperen Wasvat passeerde. Dan stond men voor de ingang van het Heiligdom. (NB, op deze website vindt u schematische tekeningen).

Als we deze wandeling geestelijk vertalen, mogen we niet vergeten dat het eigenlijk gaat om de geestelijke Tabernakel, de Gemeente, de Bruid, die wordt voorbereid voor haar huwelijksdag waarop zij haar Man zal ontmoeten (Efez. 5:25-27; Openb. 19:7; 21:2-3).

Het betekent dat wij op een dag, terwijl we nog een werelds leven leiden, het Evangelie uit genade horen (Poort) en daarna geïnteresseerd Gods terrein (Voorhof) betreden. Nadat we in verbazing het kruisoffer van Jezus dankbaar hebben aanvaard, in Hem geloven en ons hebben laten reinigen door Zijn Bloed (Brandofferaltair) zetten wij een volgende geestelijke stap. We laten ons dopen (Wasvat). Gedoopt zijnde staan we daarna voor de Deur van het Heiligdom en willen ingaan. Nu willen we met de Geest worden vervuld. Petrus verwoordde dit alles in logische volgorde in Hand. 2:38 – *“En Petrus zeide tot hen: Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in den Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden; en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen.”* De Deur is zoals reeds gezegd het typebeeld van de doop en vervulling met de Heilige Geest.

In deel 4 passeerde ook 1 Joh. 5:5-9. Aan de orde kwam, dat er in de hemel drie getuigen over ons zijn, God de Vader, God de Zoon (het Woord) en de Heilige Geest. Ook op aarde zijn drie getuigen aangaande de waarheid omtrent onze positie als Gods kind, nl. het Bloed, het water en de Geest (1 Joh. 5:8). Deze drie getuigen zijn tot één!

Wellicht kunnen wij veinzen, dat wij Gods kinderen zijn geworden en mensen voor de gek houden. Maar niet God! Jezus' Bloed getuigt of wij wérkelijk zijn rein gewassen door dat Bloed (en dus in Hem geloven), het water getuigt of wij gehoorzaam zijn gedoopt in vólle overgave en de Geest getuigt of wij zijn gedoopt en vervuld met de Geest. Opnieuw zien we de door Petrus' verwoordde logische volgorde terug!

Ook anderszins wordt duidelijk, dat de Deur naar de Geestesdoop verwijst.

De Voorhof (het terrein buiten het Heiligdom) wijst op de periode van de Wet, welke eindigde toen Gods zondeloze, schuldloze Zoon voor ons op Golgotha stierf. Jezus volbracht en

vervulde daarmee de Wet. Israël leefde in die tijd onder de Wet en was daarmee aan Gods oordeel blootgesteld, tenzij via het vóórtdurend brengen van offerdieren verzoening werd gedaan. Dáárom was in de Voorhof alles van koper vervaardigd. Want koper wijst geestelijk op Gods oordeel, maar is wél verbonden aan genade (Deut. 28:15-23; Num. 21:5-9). Jezus stierf immers in onze plaats en onderging Gods oordeel. Hij bracht verandering én genade! Gods oordeel gaat nu voorbij aan wie in Jezus gelooft. De gelovige is vrij, want hij is bekleed met Jezus' gerechtigheid. Wie echter als christen nog steeds onder de Wet leeft, in plaats van zich de genade volledig toe te eigenen, is potentieel nog blootgesteld aan Gods oordeel.

Goud daarentegen wijst op de Heilige Geest (Zach. 4:2-14). De olie in oliekrui (en olijfbomen) in de verzen 2-3, welke de gouden Kandelaar continue brandend hield, werd in vers 12 als goud bestempeld. In vers 6 zei de Engel over dit tafereel: *“Toen antwoordde Hij, en sprak tot mij, zeggende: Dit is het woord des HEEREN tot Zerubbabel, zeggende: Niet door kracht noch door geweld, maar door Mijn Geest zal het geschieden, zegt de HEERE der heirscharen.”* De kracht waarmee alles zal worden volbracht, zei de Engel, is geen menselijke kracht, maar de Kracht van de Heilige Geest. In vers 12 uitgeschilderd als kostbaar, vloeibaar goud: *“En andermaal antwoordende, zo zeide ik tot Hem: Wat zijn die twee takjes der olijfbomen, welke in de twee gouden kruiken zijn, die goud van zich gieten?”* Uitgieten van gesmolten goud spreekt allereerst van loutering: gouderts wordt gesmolten en daarna wordt het vuil eraf geschept. Het vloeibare goud blijft achter en wordt uitgegoten. Hetgeen spreekt van een continue vol zijn van de Geest. Wij hebben de volheid nodig, doch daartoe moeten we eerst worden gelouterd.

In het Heiligdom was alles, in tegenstelling tot de Voorhof, van goud vervaardigd of met goud overtrokken. Het Heiligdom wijst daarmee op het door God beoogde geestelijk leven van Zijn kinderen. Dat moet voortaan een afhankelijk leven zijn, niet gebaseerd op eigen werken om aan de Wet te voldoen. Een leven onder Gods overvloed van genade, geleid door de kracht en leiding van Zijn Geest. Hiermee wordt het een leven in heiligmaking en nu schrijft de Geest Zélf Gods Wet direkt in het hart (Hebr. 8:10).

Ook in Ps. 68:14 zien we verband tussen goud en de Heilige Geest: *“Al laagt gijlieden tussen twee rijen van stenen, zo zult gij toch worden als vleugelen ener duive, overdekt met zilver, en welker vederen zijn met uitgegraven geluwen (nb, groenachtig geel) goud.”* De duif is een beeld van Gods Geest. Nadat Jezus in de rivier de Jordaan was gedoopt, daalde de Heilige Geest op Hem neer in de gedaante van een duif (Mark. 1:10; Luk. 3:22; Joh. 1:32).

Om vanuit het wettische Voorhofsterrein in het terrein van volle vrijheid van Gods Geest in het Heiligdom te komen, moest men dóór de gordijnen van de Deur gaan. Als het ware de drempel overstappen! Die gordijnen hadden dezelfde kleuren als de Poort, nl. hemelsblauw, purper, scharlaken en wit, welke wijzen op verschillende aspecten van Jezus' houding en karakter en wel in relatie tot Zijn taak en positie als Koning, Dienstknecht, Mens en Zoon van God. Bij de bespreking van de Poort kwam dit al aan de orde en wordt daarom niet herhaald. De gordijnen waren met banden en haakjes van goud (type van de Geest) opgehangen.

De vervulling met Gods Geest is noodzakelijk. Dóór Zijn leiding zullen we geestelijk groeien in een heilig leven en vrijheid des Geestes. 2 Cor. 3:17 – *“De Heere nu is de Geest; en waar de Geest des Heeren is, aldaar is vrijheid.”* Gods wil is onze heiligmaking (1 Thess. 4:3,7-8; Hebr. 12:14). Dit heilige, door de Geest geleide, leven komt tot stand door geloof in Jezus' volbrachte werk. Niet door eigen werken. Dit alles nu wordt in het Heiligdom uitgebeeld.

Schriftgedeelten over de Deur

Het schriftgedeelte waarin God aan Mozes opdracht gaf om in het Heiligdom een Deur te maken, is Ex. 26:36-37 – *“Gij zult ook aan de deur der tent een deksel maken, van hemelsblauw, en purper, en scharlaken, en fijn getweerd linnen, geborduurd werk. En gij zult tot dit deksel vijf pilaren van sittimhout maken, en die met goud overtrekken; hun haken zullen van goud zijn; en gij zult hun vijf koperen voeten gieten.”* Idem Ex. 36:37-38. De zinsnede *“deksel*

aan de deur van de tent” is in de letterlijke Nederlandse betekenis onjuist. Want het betrof een hangend gordijn in de ingang van de tent. Het was de afscheiding tot het Heiligdom. Tóch worden deze woorden gebruikt. Blijkbaar met een bedoeling. Want uit de Hebreeuwse betekenissen van “*deur*” en “*deksel*” (bedekking!) wordt duidelijk hoe geweldig door God gezegend, maar óók hoe nodig, het is om overvloedig vervuld te worden met Gods Geest en vervolgens ook te blijven (d.w.z. om in geestelijke zin in het Heiligdom te blijven).

“*Deur*” is de vertaling van “*petach*” (פֶּתַח) dat letterlijk “*opening, ingang*” betekent. Dit woord is afkomstig van de stam “*paatach*” (פָּתַח), welke meerdere betekenissen kan hebben, nl:

1. “*openen, opengaan, zich openen*”. Deze betekenis spreekt voor zich, want een deur is nu eenmaal een opening. Maar “*petach*” (פֶּתַח) wordt ook figuurlijk gebruikt (Ps. 119:130). Gods Geest geeft de openingen van Gods Woord en openbaart en verklaart het Woord der Waarheid (Joh. 14:26; 16:13-15).
2. “*graveren*” in bijvoorbeeld edelstenen (Ex. 28:9,11; 2 Kron. 2:14; Zach. 3:9). Gods Geest schrijft, d.w.z. graveert, het Woord in ons hart (Jer. 31:33; Spr. 3:3; 7:3; Hebr. 8:10).
3. “*het zwaard uittrekken*” (Ps. 37:14). Door de vervulling met Gods Geest trekken Gods kinderen het zwaard des Geestes, het Woord (Efez. 6:17). Zij zijn paraat en hanteren het tegen de geestelijke vijanden in de lucht die hen belagen. Want door de toerusting van de Heilige Geest kunnen zij het Woord hanteren, uitleggen en verklaren.
4. “*bevrijden, beginnen, losmaken*”. Door de overwinning met Gods Woord over de vijand betreden we het gebied van vrijheid in de Geest (2 Cor. 3:17), het gebied waar Hij leidt.

De vervulling mogen wij daarom liever niet missen!

De betekenissen van het woord “*deksel*” maken het nóg duidelijker. “*Deksel*” komt van het Hebreeuwse “*maasach*” (מָסַךְ) en betekent gewoon “*gordijn, scherm, bedekking*”. Maar dit woord is afkomstig van de stam “*saachach*” (סָכַךְ), welke betekent:

1. “*buiten gevecht stellen*”. De Heilige Geest doet ons niet enkel “*het zwaard uittrekken*” in zelfverdediging tegen boze geestelijke machten (Efez. 5:12), maar maakt ons ook bekwaam (Efez. 6:10-13,16). De vervulling met Gods Geest maakt ons vaardig in het hanteren van het zwaard des Geestes. We stellen de tegenstander buiten gevecht.
2. “*omheinen, insluiten*”. Jezelf omheinen en insluiten betekent in feite afzondering van de wereld. Dit is precies waar het om gaat voor wie met Gods Geest vervuld wil worden en blijven. De Israëlitische priesters moesten eerst geheiligd worden, vóórdát zij God in het Heiligdom mochten dienen. Het Hebreeuwse woord voor “*heiligen*” is “*kaadasj*” (קָדַשׁ) en betekent “*toewijden door afzonderen*”. De Geest wordt o.a. geschonken, opdat wij een heilig leven kunnen leven. We zonderen ons af van de besmettingen van vlees en wereld. Want we zijn niet van deze wereld (Joh. 15:19; 1 Joh. 2:15-17; Jak. 1:27; Gal. 1:3-4).
3. “*belemmeren, verhinderen, toegang versperren*”. Indien wij een van de wereld afgezonderd, heilig leven leiden en ons hart steeds vullen met het Woord, dan beschermt God ons. Satan krijgt geen toegang tot ons hart, want er is een omheining (Job 1:10). Gods Geest houdt hem tegen. Zo kreeg de verderver geen toegang tot de Israëlieten, die de deurposten hadden bestreken met bloed van het geslachte lam (Ex. 12:22-23).
4. “*overschaduwen, beschutten, beschermen, bedekken*”. Ex. 33:22 – “*En het zal geschieden, wanneer Mijn heerlijkheid voorbij zal gaan, zo zal Ik u in een kloof der steenrots zetten; en Ik zal u met Mijn hand overdekken, totdat Ik zal voorbijgegaan zijn.*”
Wat een grote liefde Gods en onverdiende zegeningen ontvangen we door de vervulling met de Heilige Geest. God bedekt ons, beschermt, beschut en overschaduwet ons.
5. “*(samen-)weven*”. De Deur was een prachtig borduurwerk. Jezus’ leven in alle facetten!

De zegen van Gods Geest behelst het genieten van Gods bescherming. Hij belemmert satan de toegang tot ons hart en stelt hem buiten gevecht door het door ons uitgesproken Woord van God, mits we een heilig leven leiden, afgezonderd van de wereld. Zalving en volheid van Gods Geest zijn nodig voor het dienen van God en voor het leiden van een heilig, aan Hem

dienstbaar leven (in tabernakelterminologie: God dienen in het Heiligdom!). Dus is het wijs om ons uit te strekken naar de Geestesdoop. En is het tragisch, dat er in de huidige tijd velen zijn, die om allerlei redenen niet zoeken naar de Geestesdoop en menen Hem niet nodig te hebben of menen dat Hij niet in hen is geïnteresseerd. Maar Hij is juist de goddelijke Helper (“*Parakletos*” [Gr.]) en wil in onze noden terzijde staan en onze relatie met Jezus verdiepen.

Priesters moeten gezalfd zijn

De Israëlitische priesters moesten éérs geheiligd worden, vóóordat zij God mochten dienen (Ex. 29:1). Zij moesten daartoe bepaalde offers brengen én met olie gezalfd worden (Ex. 29:21). De zalving met olie verwijst naar de zalving en vervulling met Gods Geest (Jes. 61:1; Luk. 3:22; 4:18; Ex. 30:25,31; Num. 35:25). Dienstbaarheid aan God vergt dus levensheiliging én zalving. Zelfs Jezus, Gods Zoon, werd gezalfd met de Heilige Geest om Zijn taak als Dienstknecht van God te kunnen volbrengen. Jes. 61:1 – *“De Geest des Heeren HEEREN is op Mij, omdat de HEERE Mij gezalfd heeft, om een blijde boodschap te brengen den zachtmoedigen; Hij heeft Mij gezonden om te verbinden de gebrokenen van harte, om den gevangenen vrijheid uit te roepen, en den gebondenen opening der gevangenis;”* De oudtestamentische tabernakeldienst op grond van de Wet werpt schaduwbeelden op ons dienen als nieuwtestamentische priesters (Hebr. 8:5; 10:1). We zijn nu állen priesters (Openb. 1:6).

De doop met Gods Geest is schriftuurlijk! Nodig voor het op de juiste wijze dienen van God. Zowel in technische (Ex. 31:3; 35:31) als in diakonale en pastorale werkzaamheden (Hand. 6:3). Notabene Jezus werd met Gods Geest gedoopt (Luk. 3:21-22). De Gemeente, d.w.z. de Bruid, Gods woning, de geestelijke Tabernakel, wordt in de Geest opgebouwd (Efez. 2:20-22; 4:16). NB, ook de planken van de wanden (berderen – type van Gods kinderen) van de Tabernakel waren met goud bekleed.

Veel theologen proberen de mensen wijs te maken, dat de doop met Gods Geest alleen voor de Joden van toen en de eerste christenen was bestemd, óf figuurlijk moet worden opgevat. Maar wie het Woord onderzoekt, kan niet om een letterlijke Geestesdoop heen (Luk. 24:49; Hand. 1:5; 2:2-4; Jes. 44:3; Joël 2:28). En Gods Geest werd ook zelfs tien jaar na het grote Pinksterfeest (Hand. 10:44-48), resp. twintig jaar later (Hand. 19:1-6) uitgestort. En Hij zal ook in de laatste dagen (dus in de eindtijd) worden uitgestort op álle vlees (Hand. 2:17).

Laten we Zach. 4:1-14 nog eens lezen. Vers 6 leert, dat het werk des Heren alléén door de Geest zal kunnen geschieden. Alles wat door mensenkracht geschiedt, zal onvruchtbaar blijven. Heiliging van ons leven komt slechts tot stand onder de leiding van Gods Geest. Niet door eigen werken. In Zach. 4:3,11-12 wordt gesproken over *“olijfbomen”*, cq. *“ – takken”*. In het Hebreeuws zijn hier de échte olijfbomen, cq. – takken mee bedoeld, namelijk *“zaa-ietiem”* (זיתים). Correct vertaald! Zacharia vroeg aan de Engel wat die twee olijfbomen betekenden. Het antwoord in vers 14 was bijzonder: *“Deze zijn de twee olietakken, welke voor den Heere der ganse aarde staan.”* Zó bijzonder, dat nu in de Statenvertaling de vertaling *“olietakken”* onjuist is. In Hebreeuws staat hier *“beneei-jits-har”* (בני צהר), hetgeen betekent *“zonen van verse, glanzende (zuivere) olie”*. *“Jits-har”* (צהר) is het gebruikelijke woord voor de *“eerste, nieuwe, zuivere, topkwaliteit, gestoten olie”*. Die glanst altijd. De mooiste olijven werden uitgezocht en in een stenen mortier gekneusd. De dan uitlekkende olie was die zuivere, gestoten olie. Theologen hebben bepaalde ideeën over de identiteit van deze *“zonen”*. Maar richt Gods Woord niet de aandacht op de zuiverheid van Jezus en de Heilige Geest? En daarmee op Zijn kinderen die gereinigd zijn, in Zijn Kracht dienen en vol mogen worden van de Geest? Deze volheid moet steeds vernieuwd en aangevuld worden. Zij zullen dan altijd Jezus' Licht schijnen. De Geest is zó nodig als wij God willen dienen.

Er is nog een andere, dikkere olie van de olijf, nl. *“sjemen”* (שמן). Mindere kwaliteit olijven werden uitgeperst in een pers. Deze olie was niet geheel zuiver en vermengd met zaden en vruchtvlies. Bestemd voor dagelijks gebruik. Omdat Jezus onze zonden en ziekten droeg,

onze onreinheden, moest Hij op Gethsemané (lett. *“oliepersbak”*) geperst worden (Luk. 12:50; 22:44). Dit overdenkend moet het ons niet verbazen, als ook wij in ons leven achter Jezus aan ‘geperst’ worden. Want het is niet alleen genade (onverdiende gunst), dat wij door het geloof worden gered (Hand. 15:11; Rom. 3:24; Efez. 1:7; 2:8) en worden voorzien in onze noden (Matth. 6:33; 1 Petr. 5:7), maar het behoort ook tot Gods genade dat wij voor Hem lijden (Fil. 1:29; 1 Petr. 2:19-20; Hebr. 10:32; Hand. 14:22). Op die wijze worden wij geperst. Daarnaast worden wij geperst in onze strijd tegen de zonde (Hebr. 12:4; Rom. 7:13-26) en strijden wij om het Evangelie door het geloof waardig te zijn (Fil. 1:27; Col. 1:29; 1 Tim. 6:12). Aldus komt de zuivere, glanzende olie uit ons te voorschijn.

Efez. 5:18 gebiedt ons, dat we vervuld moeten worden met de Geest. Wie niet vervuld wordt, zondigt tegen Gods gebod. Zoals er in de Nederlandse wetten verboden en geboden zijn, zo kent ook Gods Woord geboden en verboden. Het niet nakomen van Gods geboden heeft negatieve gevolgen: we missen de volle zegen van de Geest.

“Vervuld worden” met de Heilige Geest is in Grieks *“ple’ro-oo”*. Dat betekent *“verwezenlijken, ten uitvoer brengen”*, tevens *“vol, cq. volledig, cq. voltallig maken”* (denk aan Mozes die twee maal veertig jaar beproefd werd (Hand. 7:23,30). Maar óók *“maken dat overvloedig aanwezig is, tot boven toe vullen zodanig dat aan de volle maat niets ontbreekt, tot de rand vullen,”*. *“Ple’ro-oo”* is afgeleid van *“pleres”* dat *“vol in de zin van gevuld en compleet”* betekent. Met de vervulling met de Geest wordt dus bedoeld, dat wij Zijn volheid ervaren, volledig onder Zijn invloed staan en bestuurd en beheerst worden door Zijn Kracht en tegenwoordigheid.

De gebruikte Griekse werkwoordsvorm *“vervuld worden”* met de Geest betekent daarnaast het *“vóórtdurend vervuld worden”* en niet het eens en voor altijd gevuld worden als een emmer. In het Grieks staat er: *“wordt vervuld wordend”*. Met andere woorden *“wordt vervuld en blijf vervuld worden”*. Jezus’ woorden sluiten hier bij aan. Joh. 7:37-39 – *“En op den laatsten dag, zijnde de grote dag van het feest, stond Jezus en riep, zeggende: Zo iemand dorst, die kome tot Mij en drinke. Die in Mij gelooft, gelijkerwijs de Schrift zegt, stromen des levenden waters zullen uit zijn buik vloeien. (En dit zeide Hij van den Geest, Denwelken ontvangen zouden, die in Hem geloven; want de Heilige Geest was nog niet, overmits Jezus nog niet verheerlijkt was.)”*. Zegen en kracht van de Heilige Geest komen uit een onuitputtelijke, goddelijke bron en vormen een overvloedige rivier van levend water, die niet uitdroogt.

De vijf pilaren van de Deur

De gordijnen van de Deur waren aan vijf sittimhouten, met goud (de Geest) overtrokken, pilaren bevestigd. Zij hadden koperen (oordeel) voeten. De pilaren stonden precies op de scheidslijn tussen oordeelsterrein (Voorhof) en het gebied van genade (Heiligdom). Daarom is het eigenlijk wel logisch, dat de voeten van de pilaren van koper waren. We zien immers om ons heen soms mensen Gods genade verlaten en weer terugvallen in de Wet. We zien dit terug in de Hebreeuwse tekst.

Een *“pilaar”* is in Hebreeuws *“amoed”* (עמוד). Dit woord komt van de werkwoordstam *“aamad”* (עמד) en heeft als belangrijkste betekenis *“staan, blijven, volharden, volhouden, blijven staan qua standpunt”*. Wij leren dus om standvastig in Gods Woord en onverdiende genade te blijven staan.

Als er iets is wat voor altijd blijft staan, qua standpunt, dan is dat Gods Woord. Het Woord staat als een rots (Ex. 33:21,22; Matt. 7:24; 1 Cor. 10:4) en is onveranderlijk (Hebr. 6:17) en blijft eeuwig (1 Petr. 1:23,25). De vijf pilaren zijn daarom ook typebeeld van een vijfvoudige getuigenis over Jezus (Joh. 5). Hij is immers het door God gezonden, vleesgeworden Woord (Joh. 1:1,14). Hij is de Redder der wereld, de Rots (2 Sam. 22:2; Ps. 71:3).

1. Johannes de Doper, de grootste profeet, getuigde van Jezus (Joh. 5:32-34; 1:29,33);
2. De werken die Jezus deed, getuigen dat God de Vader Hem naar de aarde zond (Joh. 5:36; 15:26);
3. God de Vader getuigt van Jezus (Joh. 5:37 jo. Matt. 3:17; Marc. 1:11; Luk. 3:22);

4. De Schriften getuigen over Jezus (Joh. 5:38-39);
5. Mozes getuigde en schreef over Jezus (Joh. 5:45-47).

De gouden banden

De gordijnen van de Deur (welke Jezus uitbeeldt) waren met gouden haakjes en gouden banden aan de vijf pilaren (vijfvoudig getuigenis over Jezus) bevestigd (Ex. 26:36-37; 36:37-38). Dit benadrukt de onverbreekelijke eenheid tussen Jezus en Gods Woord. Want Hij is immers Zelf het Woord.

In de Hebreeuwse grondtekst zien we een wondervolle betekenis. “Band” is in Hebreeuws “chasjoek” (חֲשׂוּק) en betekent “strook, band of ring (om een pilaar)”. Maar dit woord is afgeleid van de stam “chaasjak” (חֲשַׁק) dat o.a. “beminnen, gehecht zijn aan, verlangen naar, liefelijk omhelzen, verliefd zijn, verbinden zich, behagen hebben in, omhelzen in de zin van redden (Jes. 38:17)” betekent.

Jezus was de Beminde van Zijn Vader (Spr. 8:30-31). Hij hing aan de Liefde van Zijn Vader. Daaraan ontleende Hij Zijn kracht (Joh. 11:41, 42). Hij was gehecht aan Zijn Vader en wilde altijd Hem gehoorzamen en behagen (Joh. 8:29). Jezus en Zijn Vader waren één (Joh. 17:21) en daarom was hun relatie als een gouden band.

Maar in de betekenis van die gouden banden zien we ook, dat God de Vader in het Offer van Jezus als de Deur waardoor wij moeten ingaan, de zondaren lieflijk omhelst. Als zij Jezus aannemen en als zij het Heiligdom binnentreden. God is goed. Zijn Liefde is oneindig groot.

Ja, geliefde broeders en zusters, Jezus is in alle opzichten de Deur door Welke wij moeten ingaan om redding en zaligheid te vinden. Hij is daarom ook de Doper met de Heilige Geest (Hand. 2:33; Matt. 3:11, Mark. 1:8; Luk. 3:16), Die ons wil leiden in een heilig leven. Niet door onze werken of inspanningen, maar door Zijn genade en liefde.

Wordt daarom vervuld met Gods Geest en laat u leiden in een leven van heiligmaking. Hij zal u brengen in een innige relatie met Jezus, de komende Hemelbruidegom. Jezus zal ons met Zijn heerlijkheid bekleden en wij zullen Hem in ons leven mogen verheerlijken.

God is zo uitermate goed en genadig om aan ons, die dit beslist niet hebben verdiend, Zijn onpeilbare liefde te schenken. Laten wij ons overgeven aan deze grote liefde en onverdiende genade en Hem vragen ons hart zo te veranderen, dat wij Hem nooit meer zullen bedroeven. Want Jezus betaalde met Zijn kostbare leven de prijs voor onze zonden en redding.

Moge God u deze week rijkelijk zegenen. Amen.

(wordt vervolgd)